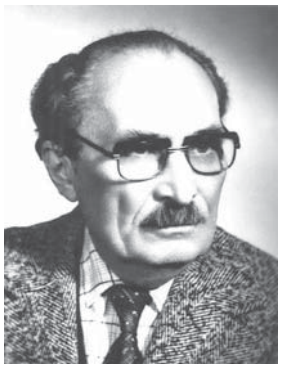
CRISTOFOR SIMIONESCU

(17. 07.1920 – 06. 08. 2007)

Comunitatea ştiinţifică din Republica Moldova a aflat cu adâncă îndurerare despre trecerea în eternitate la 6 august curent a academicianului Cristofor Simionescu, figură proeminentă a lumii ştiinţifice şi culturale româneşti din ultimii 60 de ani, ctitorul şcolii moderne de chimia polimerilor naturali şi sintetici, conducător excepţional de instituţii academice, creator de asemenea instituţii. Profesorul de chimie organică şi macromoleculară Cristofor Simionescu este membru corespondent (din 1955), titular (din 1963) al Academiei Române şi membru de onoare al multor Academii şi Societăţi ştiinţifice de pe mapamond, inclusiv al Academiei de Ştiinţe a Moldovei (din 1991), a condus Filiala din Iaşi a Academiei Române (din 1963) şi Institutul de Chimie Macromoleculară „Petru Poni" (din 1970). Este unul din pilonii chimiei româneşti şi a celei universale.

Academicianul Cristofor Simionescu este ultima mare personalitate a unei generaţii care a cunoscut ilustra pleiadă de profesori chimişti, ctitori de catedre, laboratoare, direcţii de cercetare, şcoli de chimie etc. Fără îndoială, de la ei a preluat profesorul Cristofor Simionescu marea pasiune a cercetării, excelentul spirit de organizare a vieţii ştiinţifice, optimismul sănătos şi permanenta încredere în forţa binelui, conştiinţa mereu trează şi tendinţa de a descoperi şi a pune în adevărata lui valoare talentul, înzestrarea deosebită, spiritul tânăr etc. Cristofor Simionescu a trăit vremuri dificile, izbutind să adune o operă impresionantă prin dimensiuni, polivalentă prin preocupările sale şi să-şi manifeste rarele calităţi de organizator şi diriguitor al complexei vieţi ştiinţifice. Printre multiplele şi febrilele pasiuni ale acestui om de un uimitor dinamism şi neobişnuită voinţă şi-au găsit loc istoria chimiei şi munca de propagare şi popularizare a ştiinţei. Diferite aspecte ale activităţii acestui savant de notorietate mondială confirmă încă odată cât de multe se pot face totuşi într-o singură viaţă de om.

Născut pe 17 iulie 1920 la Dumbrăveni judeţul Suceava, a avut parte de o temeinică pregătire, fiindu-i primă învăţătoare mama sa. După absolvirea Liceului Naţional din Iaşi, urmează studiile universitare la Facultatea de Chimie Industrială de la Şcoala Politehnică (azi Universitatea Tehnică „Gh. Asachi") din Iaşi, pe care o absolveşte în 1944 cu menţiunea „magna cum laudae". După susţinerea strălucită a tezei de doctorat (1948), se încadrează în învăţământul tehnic superior, ajungând în scurt timp profesor şi şef al Catedrei de Celuloză şi Hârtie (1949), prorector (1951) şi rector (1954) al prestigiosului Institut Politehnic din Iaşi. Din acest moment începe ascensiunea unei strălucite cariere de profesor, angajat cu dăruire şi pasiune în dificila muncă de sporire a prestigiului şcolii româneşti în general, modernizând-o, adăugându-i noi nume de savanţi-cercetători şi profesori, pregătiţi de el.

Una dintre cele mai importante lucrări ale sale, *Tratat de chimie a compuşilor macromoleculari* (în 4 volume) reuneşte într-un tot întreg problemele de fizică, fizico-chimia polimerilor cu cele de sinteză şi cu proprietăţile compuşilor macromoleculari. Cristofor Simionescu este autorul a aproape o mie de lucrări ştiinţifice originale, publicate în reviste de prestigiu din ţară şi de peste hotare, pe lângă altele peste o mie de articole şi eseuri despre învăţământ, ştiinţă, filozofie, istoriografie, risipite în diverse periodice ale timpului respectiv etc. A mai scris peste 30 de cărţi de factură didactică sau monografică.

Activitatea multiplă a profesorului Cristofor Simionescu se axează pe cele trei componente definitorii ale unei cercetări ştiinţifice angajate plenar în opera de prosperare a societăţii româneşti: cercetarea fundamentală-cercetarea aplicativă-inovarea şi dezvoltarea tehnologică. În cadrul Şcolii de Chimie Macromoleculară, ilustrată de Cristofor Simionescu, cercetarea fundamentală şi cercetarea aplicativă se află într-un echilibru dinamic cu oscilaţii spre dreapta sau stânga în funcţie de vârsta ciclului de lucrări în domeniul fundamental sau aplicativ, exigenţele strategice ale statului, comenzile sociale etc. Înalta competenţă ştiinţifică şi profesionalismul performant al liderului păstrează neafectat echilibrul între componentele principale din sfera cercetare-dezvoltare şi inovare. Având anvergura imaginaţiei adevăratului creator în ştiinţă, precum şi o solidă predispoziţie pentru filozofie, Cristofor Simionescu a formulat şi fundamentat o nouă concepţie despre originea vieţii pe pământ, înscriindu-şi astfel numele în rândul enciclopediştilor lumii.

Cristofor Simionescu a fost un bun cunoscător şi susţinător al cercetărilor academice de la noi, întreţinând relaţii de prietenie şi colaborare cu savanţii de la Chişinău. Toţi cei care l-au cunoscut personal sau opera şi activitatea sa de nepreţuit, au ţinut să constate că academicianul Cristofor Simionescu a fost un om cu chip frumos, un adevărat mag al ştiinţei, un spirit vizionar universal, un exemplu de personalitate, care s-a risipit cu dăruire într-o muncă dificilă de cercetare şi organizare a ştiinţei, manifestându-şi din plin calităţile deosebite de om de cultură, tactul nobil, predispoziţia pentru un dialog constructiv, atrăgând prin toate aceste calităţi generoase simpatia şi adeziunea tuturor celor din jur.

Dumnezeu să-l ierte şi să-l aşeze la locul ce i se cuvine pe bună dreptate în împărăţia Sa. Sufletele noastre îndurerate îi vor păstra mereu memoria.

Acad. Gheorghe DUCA, preşedintele A.Ş.M., acad. Pavel VLAD, m.c. Aurelian GULEA, m.c. Constantin TURTĂ, dr.hab., Dumitru BATÎR, dr.hab. Tudor LUPAŞCU, dr.hab. Mihai REVENCO